

Svar (26/4 89):

Industriministeren (Nils Wilhjelms):

Efter forslaget til konkurrencelov § 4, stk. 2, har erhvervslivets hovedorganisationer indstillingsret til i alt 7 af rådets medlemmer. Konkurrencerådet består af 1 formand og 14 medlemmer. Ved at foreslå indstillingsretten videreført uden at nævne bestemte brancheorganisationer tilsigtes at undgå at fastlåse Konkurrencerådets sammensætning i forhold til en given organisations- og erhvervsstruktur. Medlemmerne er personligt udpegede sagkyndige, der ikke primært skal fungere som interesserepræsentanter.

Man kan naturligvis overveje, om rådet har den rigtige størrelse, og der kan være særlige forhold, der eventuelt kunne berettige en udvidelse. Det er imidlertid vigtigt, at Konkurrencerådet er et effektivt organ, og jeg finder det derfor ikke hensigtsmæssigt at forøge antallet af rådsmedlemmer. Jeg kan derfor tilslutte mig de overvejelser, der er kommet til udtryk i betænkning nr. 1075 side 353 angående antallet af rådsmedlemmer. Antallet af rådsmedlemmer betyder derfor, at ikke alle erhvervsorganisationer kan være repræsenteret i rådet, men jeg har tillid til, at erhvervslivets hovedorganisationer med den foreslåede repræsentation vil indstille personer, der også vil kunne tilføre Konkurrencerådet handelsmæssig sagkundskab på såvel detail- som engros- og importområdet.

Spm. nr. S 698

Til finansministeren (28/3 89) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Kan ministeren oplyse, om Røde Kors har modtaget ekstra offentlige midler til udgivelse af sit kampagnemateriale vedrørende flygtninge, herunder bogen »Menneskerettigheder«, eller er udgivelsen finansieret af de midler, der »normalt« tilgår Røde Kors?«

Begrundelse

Røde Kors har udgivet et politiserende materiale til undervisningsbrug. Da det humanitære flere steder er gået over til rendyrket politiseren, er det væsentligt at få oplyst, om der er givet særlige midler til denne nye gren af Røde Kors' arbejde.

Der henvises i øvrigt til spm. nr. S 697 til undervisnings- og forskningsministeren.

Svar (20/4 89):

Finansministeren (Palle Simonsen):

Der er ikke, så vidt det er oplyst over for Finansministeriet, ydet statslige midler til de i spørgsmålet nævnte udgivelser.

Spm. nr. S 717

Til justitsministeren (30/3 89) af:

Glistrup (FP):

»Hvordan er praksis med at give muhamedanske terrorister asyl i Danmark?«

Begrundelse

Som bekendt er muhamedanernes alvorlige fanatikerterroristvirksomhed ikke begrænset til, at de ved hellig krig-metoder vil undertvinge de vantro kristne, men de strides tillige kraftigt indbyrdes. Derfor sker det i Libanon, i Iran, i Syrien, i Jordan, i Irak og mange andre steder, at medlemmer af muhamedanske terroristgrupper fra mindretalssektorer udsættes for ganske bastante forfølgelser som følge af deres afvigende tro.

For flygtningehjælpsnaivister opfylder disse folk den tåbelige udlændingelovs betingelser for at opnå flygtningeasyl i Danmark. Fremskridtspartiet mener som bekendt, at dansk flygtningepolitik skal ændres til at sætte danske interesser over alt andet på vort 44.075-kvadratkilometerland, men af avismeddelelser om Fatah-/PLO-folk m.fl. forstår vi, at justitsministeren rask væk lukker terrorister, narkohandlere osv. ind i Danmark. Hvor vidt er dette sandt.

Svar (24/4 89):

Justitsministeren (H. P. Clausen):

Det er i medfør af udlændingelovens § 46 Direktoratet for Udlændinge, der i første instans træffer afgørelse om opholdstilladelse til de udlændinge, der er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951, og til de udlændinge, der ikke er omfattet af konventionen, men hvor det af lignende grunde som anført i konventionen eller af andre tungtvejende grunde ikke bør kræves, at udlændingen vender tilbage til sit hjemland, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1 og stk. 2.